

מִטְּבַחְיָא, וְאִיהוּ רָשָׁע פְּאֲבוּהֵי, כְּךָ וְכָךְ יְהֵא לִיָּה,
וְלֵאבוּהָ, וְלִמְיִנְקָתָא דִּינִיקָא לִיָּה. אָזִיל לְמִדְרָשָׁא
חַד, שָׁמַע לִינִיקָא דִּיהוּה אָמַר, (משלי ב ד) אִם תִּבְקַשְׁנָה
כַּכְסָף וְגו'.

אָזִל לְבִי מִטְּבַחְיָא, וְחֻזָּא לִינִיקָא דִּיהוּה מִשְׁחַק עִם
הַנְּעָרִים בְּבִי מִטְּבַחְיָא, אָמַר לִיָּה, בְּרִי, זִיל
עִמִּי, וְאָזִל עִמִּיהָ, וְאַלְבִּישׁ יְתִיָּה, וַיְהִי לִיָּה לְרַב חַד
דִּיהוּה אֹזְלִיף לִיָּה אֹזְרִייתָא, עַד דְּרַבָּא רַבִּיָּא וְקָרָא.
וְעַבְד לִיָּה, דִּיַּיִמַר הַפְּטָרָה בְּבִית הַפְּנֻסָת, וְעַבְד לִיָּה
דִּיתַפְּלִיל. עַד דְּקָרָא וְשָׁנָה וְאַתְחַבֵּם יוֹתֵר, עַד דְּקָרוּ
לִיָּה רַבִּי.

הֵהוּא בַר נָשׁ מִית דִּיהוּא אָבוּהֵי דִינִיקָא, דִּיהוּוּ
דִּינִינִין לִיָּה, אָתָּא בְּחַלְמָא לְחַבֵּם דָּא
וְאָמַר לִיָּה, רַבִּי, בְּמָה דִּנְחַמְתָּ לִּי, יְנַחֵם לָךְ

לשון הקודש

עמו, והלביש אותו, ונתן אותו לרב אחד
שהיה מלמד אותו תורה, עד שגדל
התינוק וקרא. ועשה אותו שיאמר
הפטרה בבית הפנסות, ועשה אותו
שיתפלל. עד שקרא ושנה והתחבם
יותר, עד שקראו לו רבי.

אותו האיש המת שהוא אבי הגלד,
שהיו דנים אותו, בא בחלום לחכם זה

הוא הולך לבית המטבחים, והוא רשע
כמו אביו. כך וכך יהיה לו, ולאביו,
ולמיננת שהיניקה אותו. הלך לבית
מדרש אחד, שמע תינוק שהיה אומר,
(משלי ב) אם תבקשנה בכסף וגו'.

הלך לבית המטבחים, וראה תינוק
שהיה משחק עם הנערים בבית
המטבחים. אמר לו: בני, לך עמי והלך

קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר בְּנֵי הַהַפְּטָרָה
בְּקָהֶל, אֶפְקֵיעִי לִי מִן דִּינָא. בְּשַׁעֲתָא דְעֵבֵר
לְתַפְּלָה, וְאָמַר קְדִישׁ, קָרְעוּ לִי גִזֵּר דִּין מְכַל וְכֹל.
וּבְשַׁעֲתָא דְאֶתְחַבֵּם, יִהְיֶה לִי חוּלְקָא בְּגִבְתָא דְעָדָן,
וְדָא הוּא חֵלְק, דְאָמְרִי חֵלְק לְעוֹלָם הַבָּא, חֵלְק
שְׂיֵישׁ לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק בְּפִנֵּי עַצְמוֹ, וְעָאֵלוּ לִי עִם
הַצַּדִּיקִים בִּישִׁיבָה דִּילְהוֹן.

וּבְשַׁעֲתָא דְאֶתְחַבֵּם יוֹתֵר, וּקְרוּ לֵיהּ רַבִּי, אַעֲטְרוּ
לִי בְּכַתְרָא, דְצַדִּיקֵינָא מִתְעַפְּרִין בֵּיהּ.
וַיִּהְיֶה לִי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, מִהָהוּא תַעֲנוּג שְׁנַהֲנִין מִזִּיז
הַשְּׂכִינָה. וְדָא הוּא דְאָמְרִי, צַדִּיקִים יוֹשְׁבֵין
וְעֵטְרוּתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהֶם וְנִהְנִין מִזִּיז הַשְּׂכִינָה. וְכָל
גְּבָרָא דְנִהְנֶנָּה מִזִּיז הַשְּׂכִינָה, כְּאֵלוּ אֶכֶל וְשָׁתָה.
וּבְשִׁבְלֵךְ רַבִּי, זְכִינָא לְכָל הָאִי יִקְר. וּפְאָה חוּלְקָךְ,

לשון הקודש

שְׁלָהֶם.

וּבְשַׁעֲתָא שְׁהַתְּחַבֵּם יוֹתֵר, וּקְרָאוּ לוֹ רַבִּי,
עֲטְרוּ אוֹתִי בְּכַתֵּר שֶׁהַצַּדִּיקִים מִתְעַפְּרִים
בוֹ, וְנִתְּנוּ לִי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה מֵאוֹתוֹ תַעֲנוּג
שְׁנַהֲנִים מִזִּיז הַשְּׂכִינָה. וְזֶהוּ שְׂאוֹמְרִים,
צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוּתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהֶם
וְנִהְנִים מִזִּיז הַשְּׂכִינָה. וְכֹל אִישׁ שְׁנַהֲנֶנָּה
מִזִּיז הַשְּׂכִינָה, כְּאֵלוּ אֶכֶל וְשָׁתָה.
וּבְשִׁבְלֵךְ, רַבִּי זְכִינִי לְכָל הַכְּבוֹד הַזֶּה.

וְאָמַר לוֹ: רַבִּי, כְּמוֹ שְׁנַחֲמַת אוֹתִי, יִנְחַם
אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּשַׁעֲתָא שְׂאוֹמֵר
בְּנֵי הַהַפְּטָרָה בְּקָהֶל, הַפְּקִיעוּ אוֹתִי מִן
הַדִּין. בְּשַׁעֲתָא שְׁעֵבֵר לְתַפְּלָה וְאָמַר קְדִישׁ,
קָרְעוּ לִי גִזֵּר הַדִּין מְכַל וְכֹל. וּבְשַׁעֲתָא
שְׁהַתְּחַבֵּם, נִתְּנוּ לִי חֵלְק בְּגִן עָדָן, וְזֶהוּ
הַחֵלְק שְׂאוֹמְרִים חֵלְק לְעוֹלָם הַבָּא,
הַחֵלְק שְׂיֵישׁ לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק בְּפִנֵּי עַצְמוֹ,
וְהַכְּנִיסוּ אוֹתִי עִם הַצַּדִּיקִים לִישִׁיבָה

שְׁבַשְׁבִּיל דָּא אֵית לָךְ חוּלְקָא עֵילְאָה יַתִּיר, בְּעֵלְמָא
 דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי. וְזַנְפָּא אֵיחוּ, מֵאן דְּזָכֵי
 דִּישְׁבוּק בְּרָא בְּעֵלְמָא.

עֲנִין י"ח אֶלְף עוֹלְמוֹת:

רְבִי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, עַד שְׁלֹא בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת עוֹלְמוֹ, הָיָה הוּא וְשְׁמִיָּה סְתִים
 בְּגִיָּיה. סְלִיק בְּרַעוּתָא לְמַבְרֵי עֵלְמָא, כִּיּוֹן דְּסְלִיק
 בְּרַעוּתָא, אֶסְתַּר נְקוּדָה דְּסְתִים, וְאֶסְתַּר תְּחוּמֵיָּה
 בְּהִיכְלִיָּה. וּפְשִׁיט פְּשִׁיטוֹ לְתַלְתַּת סְטָרִין וְלֹא יַתִּיר.

כְּמִנּוּ דְנְקוּדָה דָּא, נִפְקוּ בְּחֲדָא תְּלַת נְקוּדֵין,
 וְאֵתִישְׁרוּ תְּרִין בְּחַד גְּוֹנָא, וְחַד לְתַתָּא.
 וְאֵיְהִי נְקוּדָה דְּאַפִּיק אֵלִין תְּלַת, עָאֵל וְאַתְטַמַּר
 בְּאַמְצָעֵיתָא, וְעַד דְּלֹא עָאֵל, סְלִיק וְאִיגְנִיז.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הַסְתוּמָה, וְהַקִּיף תְּחוּמָה בְּהִיכְלוֹ, וּפְשִׁט
 הַתְּפִשְׁטוֹת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים וְלֹא יוֹתֵר.
 מִתּוֹךְ הַנְּקוּדָה הַזֶּה יֵצְאוּ כְּאַחַד שְׁלֹשׁ
 נְקוּדוֹת, וְהֵתִישְׁרוּ שְׁתֵּים בְּגִין אַחַד, וְאַחַד
 לְמַטָּה. וְהִיא הַנְּקוּדָה שְׁמוּצִיָּאָה שְׁלֹשֶׁת
 אֵלוֹ, הִיא נְכַנְסַת וְנִטְמַנַת פְּאַמְצַע, וְטָרַם
 נְכַנְסָה, עוֹלָה וְנִגְנָזַת.

אֲשֶׁרֵי חֲלָקָה, שְׁבַשְׁבִּיל זֶה יֵשׁ לָךְ חֲלָק
 יוֹתֵר עֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 וְאַשְׁרֵיוֹ מִי שְׁיִזְבַּח שְׁיִשְׁאִיר בֵּין בְּעוֹלָם.

עֲנִין י"ח אֶלְף עוֹלְמוֹת

רְבִי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, עַד שְׁלֹא בְּרָא הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת עוֹלְמוֹ, הָיָה הוּא וְשְׁמוֹ
 נְסְתַר בְּתוֹכוֹ. עָלָה בְּרַעוּן לְבְרָא אֶת
 הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שְׁעָלָה בְּרַעוּן, הַקִּיף נְקוּדָה

בְּשַׁעֲתָא דְנַפְקוּ אֵלֵין תְּלַת נְקוּדֵין, וְדַלִּיגוּ מִגְּזוּזָה,
נֶפֶק מִגּוּ סְתִימָא דְסְתִימִים, חַד בּוּצִינָא
יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ, טָמִיר וְלֹא טָמִיר, וּמְדִיד מִשְׁחַתָּא
סְתִימָא, מִנְקוּדָא דָּא לְנְקוּדָא דָּא. וְאַתְּפִשְׁטוּ
נְקוּדֵין גּוּ חֵילָא דְבוּצִינָא, וּמְדִיד אֶלְפּ עֶלְמִין
סְתִימִין, דְעֵין לֹא רָאֲתָהּ, מִן דָּא נְקוּדָה לְדָא
נְקוּדָה. וְאַתְּאַחִידוּ תְרִין נְקוּדֵין פְּחָדָא. וּבִין נְקוּדָה
לְנְקוּדָה, אֶלְפּ עֶלְמִין. מְדִיד אֶלְפּ מִגּוּ נְקוּדָה
תְנִינָא, עַד נְקוּדָה דְלִתְתָּא, וְעַבְד מִשְׁחַתָּא בְּפִשְׁטוּ
דְאֶלְפּ עֶלְמִין אַחֲרֵנִין. וּכְלָהוּ עֶלְמִין סְתִימִין.

וְאַלִּין, אֵינּוּן תְרִין אֶלְפִין שְׁנִין דְקִימָא אֹרִייתָא,
עַד לָא אַבְרִי עֶלְמָא. בְּדִין עָאל אֹרִייתָא,
נְקוּדָה סְתִימָא בְּאַמְצַעִיתָא, וְאַשְׁלִים לְהֵאֵי סְטָרָא,
וְלְהֵאֵי סְטָרָא. וְאַשְׁתַּפְּחוּ לְהֵאֵי סְטָרָא תְלַת נְקוּדֵין,
וְלְהֵאֵי סְטָרָא תְלַת נְקוּדֵין.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְנְקוּדָה אֶלְפּ עוֹלָמוֹת. מוֹרְד אֶחָד מִתּוֹךְ
הַנְּקוּדָה הַשְּׁנִיָּה, עַד הַנְּקוּדָה שְׁלֹמֶטָה,
וְעֵשָׂה מְדִידָה בְּפִשְׁטוֹת שֶׁל אֶלְפּ
עוֹלָמוֹת אַחֲרִים. וְכָל הָעוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים.
וְאַלּוּ הֵם אֶלְפִים הַשְּׁנַיִם שֶׁעֲמִידָה תּוֹרָה
טָרַם נִבְרָא הָעוֹלָם. וְאִזּוּ נִכְנְסָה הַתּוֹרָה,
שֶׁהִיא הַנְּקוּדָה הַנִּסְתָּרָת בְּאַמְצַע,
וּמִשְׁלִימָה אֶת הַצֵּד הַזֶּה וְאֶת הַצֵּד הַזֶּה.

בְּשַׁעֲתָא שְׁנַיִמּוּן שְׁלֹשׁ הַנְּקוּדוֹת הַלְלוּ
וְדַלְלוּ מִתּוֹכָהּ, יֵצֵא מִתּוֹךְ הַסְתֵּר הַנִּסְתָּר
מְאוּר אֶחָד, יְדוּעַ וְלֹא יְדוּעַ, טָמוּן וְלֹא
טָמוּן, וּמְדִיד מְדָה נִסְתָּרָת מִהַנְּקוּדָה הַזֹּאת
לְנְקוּדָה הַזֹּאת. וְנִתְפָּשְׁטוּ אֵלָיו הַנְּקוּדוֹת מִכַּחַ
הַגֵּר הַחֹזֵק, וּמוֹרְד אֶלְפּ עוֹלָמוֹת סְתוּמִים
שֶׁעֵין לֹא רָאֲתָהּ מִנְקוּדָה זֹאת לְנְקוּדָה זֹאת.
וְנִתְחַזְּוּ שְׁתֵּי הַנְּקוּדוֹת כְּאַחָד. וּבִין נְקוּדָה

בֵּינָן דְּאִתְעָבִיד דָּא, אִתְפְּשְׁטוּ נְקוּדִין מֵהָאִי
 נְקוּדָה לְהָאִי נְקוּדָה אַחְרָא, נְהוּרָא דְנְהוּרָא,
 וְאִתְלַבֵּשׁ נְקוּדָה דָּא בְּנְקוּדָא דָּא. דְּלִיג דְּהָאִי
 נְקוּדָא אַחְרָא סְתִימָא, נְקוּדָא (נ"א נְהוּרָא) אַחְרָא,
 וְאִתְלַבֵּשׁ דָּא בְּדָא.

נְקוּדָה סְתִימָא דְבְּרָא כְּלָא, כְּטַשׁ, וּבְגִין דְּקִימָא
 בְּאַמְצְעִיתָא, אִפִּיק נְקוּדָה (נְהוּרָא) אַחְרָא,
 עֲמוּדָא דְּקִימָא בְּאַמְצְעִיתָא בֵּין אֵינוֹן נְקוּדִין דְּנִפְקוּ.
 דְּאֵינוֹן לְבוּשִׁין לְהַנִּי סְתִימִין.

עַד הָכָא תִּרִין נְקוּדִין סְתִימִין, דְּאִתְפְּשְׁטוּ וְאִיבְרוּ
 מִגּוֹ נְקוּדָה סְתִימָא, עֲבְדוּ אוּפְנוֹת דָּא,
 בְּהָהִיא נְקוּדָה סְתִימָא. הַהוּא נְקוּדָה דְּלִתְתָּא,
 דְּאִסְתַּר בֵּין (נ"א דְּאִתְאֲחֵד עַל) אֵינוֹן תִּרִין, אִפִּיק בְּנְקוּדָא
 דְּלְעִילָא, תִּרִין נְקוּדִין לְתַתָּא. וּמֵאֵינוֹן נְקוּדִין לְבוּשִׁין
 דְּקָא אַמְרִין.

לְשׁוֹן הַקּוּדָשׁ

וּמִשׁוּם שְׁעוּמְדַת בְּאַמְצַע, הוֹצִיָּא נְקוּדָה
 (אור) אַחְרָת, הַעֲמוּד שְׁעוּמַד בְּאַמְצַע בֵּין
 אוּתָן הַנְּקוּדוֹת שִׁינְעָאוּ, שְׁהִם לְבוּשִׁים
 לְנִסְתָּרִים הִלְלוּ.

עַד כֵּן פִּאן שְׁתֵּי נְקוּדוֹת נִסְתָּרוֹת שְׁהִתְפְּשְׁטוּ
 וּנְבְּרָאוּ מִתּוֹךְ נְקוּדָה נִסְתָּרַת, עֲשׂוּ אֵת
 הָאִמְנוֹת הַזֹּאת הִזוּ בְּנְקוּדָה הַנִּסְתָּרַת הַהִיא.
 אוּתָהּ הַנְּקוּדָה שְׁלִמְטָה, שְׁסוּכְבַת בֵּין

וּנְמַצָּאוּ לְצַד הַזֶּה שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת, וְלְצַד הַזֶּה
 שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת.

בֵּינָן שְׁנֵיהּ נַעֲשָׂה, הִתְפְּשְׁטוּ הַנְּקוּדוֹת
 מִהַנְּקוּדָה הַזֹּאת לְנְקוּדָה אַחְרָת, הָאֹר
 הַמְּאִיר, וְהִתְלַבְּשָׂה הַנְּקוּדָה הַזֹּאת בְּנְקוּדָה
 הַזֹּאת. דְּלִג מִנְּקוּדָה אַחְרָת הַנִּסְתָּרַת, נְקוּדָה
 (אור) אַחְרָת, וְהִתְלַבְּשׂוּ זֶה בְּזֶה.

הַנְּקוּדָה הַנִּסְתָּרַת שְׁבְּרָאָה הַכֵּל, הַכְּתָה,

וְהָיָא נְקוּדָה עֵיקְרָא דְכָלָא, אַפִּיק וְדָלִיג מִנִּיה
נְקוּדָה אַחֲרָא, דְקוּימָא בְּאַמְצָעִיתָא, בֵּין
תְּרִין נְקוּדֵין אֵלִין דְלִתְתָא.

עַד הָכָא, אֵינוֹן נְקוּדֵין לְבוּשִׁין לְנְקוּדֵין עֵילָאִין
בְּדָקָא חַזִּי. וְאֵינוֹן שִׁית נְקוּדֵין, דְנִפְקוּ מִגּוֹ
תְּלַת נְקוּדֵין סְתִימִין, דְאֵינוֹן שִׁית בְּנְקוּדָא עֵיקְרָא
דְכָלָא, דְאַשְׁלִים לְכָל סֵטֵר.

אֵלִין נְקוּדֵין לְבוּשִׁין, דְאֵינוֹן שִׁית, כָּל חַד אַפִּיק
תְּרִין, וְאֵיהוּ עָאל בְּאַמְצָעִיתָא, וְאַתְלַבֵּשׁ
בְּתְרִין נְקוּדֵין אֵלִין, וְאַתְעֲבִידוּ לְבוּשִׁין לְהָאֵי נְקוּדָה
דְנִפְקוּ מִתְּמִין.

וְאַף עַל גַּב דְאַמְרֵן דְאֵינוֹן שִׁית, אַרְבַּע נְקוּדֵין
מִנִּיְהוּ חַזִּי, דְאַפִּיקוּ כָּל חַד וְחַד תְּרִין

לשון הקודש

שְׂנוּצָאוֹת מִתּוֹךְ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת נִסְתָּרוֹת,
שְׁהִם שֵׁשׁ בְּנְקוּדָה שְׁהִיא הַעֲקָר שֶׁל הַכֹּל,
שְׂמִשְׁלִימָה לְכָל צַד.

אֵלֵין הַנְּקוּדוֹת, הַלְבוּשִׁים, שְׁהִם שֵׁשׁ, כָּל
אַחַת הוּצִיָּאה שְׁנַיִם, וְהִיא נִכְנַסַת
בְּאַמְצָע, וּמִתְלַבֵּשֶׁת בְּשִׁתֵי הַנְּקוּדוֹת
הַלְלוּ, וְנַעֲשׂוּ לְבוּשִׁים לְנְקוּדָה הַזֹּאת שְׂנוּצָאוֹ
מְשֻׁם.

וְאַף עַל גַּב שְׂאֵמְרֵנוּ שְׁהִם שֵׁשׁ – אַרְבַּע

אֹתָם הַשְּׁנַיִם, הוּצִיָּאה כְּמוֹ
הַנְּקוּדָה שְׁלֹמֶעֱלָה שְׁתֵי נְקוּדוֹת לְמִשְׁתָּה,
וּמֵאוֹתָן הַנְּקוּדוֹת הַלְבוּשִׁים שְׂאֵמְרֵנוּ.

וְאוֹתָהּ הַנְּקוּדָה, הַעֲקָר שֶׁל הַכֹּל, הוּצִיָּאה
וְדָלְגָה מִמֶּנָּה נְקוּדָה אַחֲרַת, שְׁעוּמַדַת
בְּאַמְצָע, בֵּין שְׁתֵי הַנְּקוּדוֹת הַלְלוּ
שְׁלֹמֶשָׁה.

עַד כָּאֵן אוֹתָן הַנְּקוּדוֹת הַלְבוּשִׁים לְנְקוּדוֹת
הַעֲלִיּוֹנוֹת כְּרָאוּי. וְהֵם שֵׁשׁ נְקוּדוֹת

נְקוּדֵינִי, לְאַתְכַּפֵּאָה וּלְאַתְלַבְּשָׂא בְּהוּ, וְאַתְעַבִּידוּ
תַּמְנִיָּא נְקוּדֵינִי, דְּאֵינִן לְבוּשִׁין לְאַרְבַּע נְקוּדֵינִי.
לְבוּשִׁין לְאֵינִן עֵילָאִין סְתִימִין. עַד הָכָא נְקוּדֵינִי
דְּצִיּוּרָא דְּעֶלְמָא עֵילָאָה.

בִּיּוֹן דְּאַצְטִירוּ נְקוּדֵינִי, נִפְק בּוּצִינָא, וְעַבְד
מִשְׁחָתָא, וּמְדִיד אֶלְף בִּין נְקוּדָא לְנְקוּדָא.
וּבִין כָּל נְקוּדָא וְנְקוּדָא אֲשֶׁתַּכְּחוּ, מְדִידוּ וּמִשְׁחָתָא
דְּבוּצִינָא. בְּאֵלִין נְקוּדֵינִי תַּמְנִיָּא אֶלְף עֶלְמִין
מִתְּפִשְׁטִין. תַּמְנִיָּא נְקוּדֵינִי דְּאַתְאַחְדָּן בְּהוּ אֵלִין
מִשְׁחָתִי, אַקְרוּן תַּמְנִיָּא אֶלְף עֶלְמִין גְּנִיזִין,
אֲשֶׁתַּכְּחוּ מִשְׁחָתִי בְּאַתְגַּלְיָא, וְנְקוּדֵי דְּאַתְכַּפֵּיין,
שׂוּתְסַר אֶלְף (דף טא ע"א) עֶלְמִין.

וּמִן שִׁית נְקוּדֵינִי לְבוּשִׁין אֵלִין, אֲשֶׁתַּכְּחוּ תִּרִין
דְּאֵינִן בְּאַמְצָעִיתָא דְּנְקוּדֵינִי, עַל כָּל חַד אֶלְף

לשון הקודש

לְנִקְדָּה. וּבִין כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה נִמְצְאוּ
מְדִידָה וּמְדָה שֶׁל הַמָּאור. בְּנִקְדוֹת הִלְלוּ
מִתְּפִשְׁטִים שְׁמוֹנַת אֲלָפִים עוֹלָמוֹת.
שְׁמוֹנָה נִקְדוֹת שְׂאֲחוֹזוֹת בְּהֵם אֵלוּ
הַמְדוֹת, נִקְרְאִים שְׁמוֹנַת אֲלָפִים עוֹלָמוֹת
גְּנִיזִים. נִמְצְאוּ הַמְדוֹת בְּהִתְגַּלּוֹת, וְנִקְדוֹת
בְּהִתְכַּפּוֹת – שְׂשָׁה עֶשְׂרֵי אֶלְף עוֹלָמוֹת.
וּמִשָּׁשׁ הַנִּקְדוֹת הַלְבוּשִׁים הִלְלוּ,

נִקְדוֹת מֵהֶם הָיוּ שֶׁהוּצִיאוּ כָּל אַחַת וְאַחַת
שְׁתֵּי נִקְדוֹת לְהִתְכַּפּוֹת וּלְהִתְלַבֵּשׁ בְּהֵם,
וְנַעֲשׂוּ שְׁמוֹנָה נִקְדוֹת, שֶׁהֵם לְבוּשִׁים
לְאַרְבַּע נִקְדוֹת, הַלְבוּשִׁים לְאוֹתָם
הָעֲלִיּוֹנִים הַנִּסְתָּרִים. עַד כָּאן הַנִּקְדוֹת שֶׁל
הַצִּיּוּר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

בִּיּוֹן שֶׁהַצְטִירוּ הַנִּקְדוֹת, יֵצֵא מָאור,
וְעֲשֶׂה מְדִידָה, וּמְדִד אֶלְף בִּין נִקְדָּה

עֲלָמִין, אֲשֶׁתִּכְחוּ תִמְנִיֶסר אֶלְפָּ עֲלָמִין, דְּאָזִיל בְּהוּ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא. וְכָל עֲלָמָא וְעֲלָמָא
 גְּנִיזוּ וְסָתִים מִן דָּא. וְעַל בְּלָהוּ בְּתִיב (קהלת ה י) כִּי גְּבַהַ
 מֵעַל גְּבַהַ שְׁמֵר וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם. וּבְתִיב (ישעיה סד ג) עֵין
 לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלָתָךְ.

פְּרֻשַׁת בְּהַר

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח (משלי ח כא) לְהִנְחִיל אֲהֵבִי יֵשׁ
 וְאַעֲרִיתֵיהֶם אֲמַלְא. מֵאִי אֲהֵבִי, דָּא אֲבָרְהָם,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מא ח) זָרַע אֲבָרְהָם אֲהֵבִי. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, אֲבָא אֲבָא, וְהָא יִשְׁמַעְעָל וּבְנֵי קְטוּרָה
 מְנִיָּה קָא אִתְיִין.

בְּהַרְיָא שְׁעֵתָא תָּמִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲדִהְכִי אַתָּא
 אֵלַיְהוּ. אָמַר לֵיהּ, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא שְׂרָנָא
 עֵילְאָה, שְׁפִיר קָאֲמַר ר' אֶלְעָזָר, דְּלִית אֲהֵבִי אֶלְאָ

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (משלי ח) לְהִנְחִיל אֲהֵבִי
 יֵשׁ וְאַעֲרִיתֵיהֶם אֲמַלְא. מִי אֲהֵבִי? זֶה
 אֲבָרְהָם, שְׁנֵאמַר בּוֹ (ישעיה מא) זָרַע אֲבָרְהָם
 אֲהֵבִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא אֲבָא,
 וְהָרִי יִשְׁמַעְעָל וּבְנֵי קְטוּרָה מְמַנּוּ הֵם
 בָּאִים?

בְּאִוְתָהּ שְׁעָה תָּמִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן. בִּינְתִים
 בָּא אֵלַיְהוּ. אָמַר לוֹ: הַמְּנִירָה הַקְּדוּשָׁה,
 הַנִּרְעָלִיז, יָפֵה אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׂאִין

נִמְצְאִים שְׁנַיִם שָׂהִם בְּאֲמַצְעֵי הַנְּקֻדּוֹת, עַל
 כָּל אֶחָד אֶלְפָּ עוֹלָמוֹת. נִמְצְאוּ שְׁמוֹנָה
 עָשָׂר אֶלְפָּ עוֹלָמוֹת שְׁהוּלְךָ בְּהֶם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם. וְכָל עוֹלָם וְעוֹלָם גְּנִיזוּ
 וְנִסְתָּר מִזֶּה. וְעַל כָּלֶם בְּתוּב (קהלת ח) כִּי
 גְּבַהַ מֵעַל גְּבַהַ שְׁמֵר וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם.
 וּבְתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים
 זִוְלָתָךְ.

פְּרֻשַׁת בְּהַר

זֶרְעָא דִּיעֲקֵב. דְּכִתִּיב (מלאכי א ב) וְאֵהֵב אֶת יַעֲקֹב.
בְּדַח ר' שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקִיָּה לְר' אֶלְעָזָר עַל רִישׁוֹה,
אָמַר לֵיהּ, (משלי כג טו) בְּנִי, אִם חָכֵם לְבָךְ יִשְׂמַח לְבִי
גַם אָנִי. קוּם בְּרִי וְיִתְגַּלֵּי רְזָא דְהֵאֵי קְרָא, אֲזִידְעֵנָּה,
וְקָם עַל רַגְלָיו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְהַנְחִיל אֶהְבִּי י"ש, מֵאֵי יֵשׁ,
דָּא רְזָא דִּיּוֹבֵל וְשִׁמְטָה, דְּלֹא מִסַּר יִתְהוֹן
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשָׂאָר עַמּוּן, אֶלָּא לְעַמָּא
קְדִישָׁא. וּבְשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל נְטַרִּין שִׁתָּא דְשִׁמְטָה
בְּדָקָא יָאוּת, נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקֵיָּא מִשְׁתַּעֲשְׂעוּן בְּגִנְתָּא
דְּעֵדֶן, וְאֶתְהַדְּרוּ חֲדָתִין. וְעַלֵּיהּוּ אֶתְמַר, (ישעיה מ
לא) וְקוּי ה' יַחֲלִיפוּ כַת.

וְתוּ, בְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָבִיל לֹון
בְּנִהְרָא דְחַמְשִׁין, דְּבִגְנִתָּא דְעֵדֶן דְּלַעִילָא,
וְאֶתְקַרֵּי נְהַר דִּינּוּר.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

מִסַּר אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׂאָר
הָעַמִּים, אֶלָּא לְעַם הַקְּדוֹשׁ. וּבְשַׁעֲה
שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים אֶת שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
בְּרֵאוּי, נִשְׁמַת הַצַּדִּיקִים מִשְׁתַּעֲשְׂעוֹת
בְּגִן הָעֵדֶן, וְחוֹזְרוֹת חֲדָשׁוֹת. וְעַלֵּיהֶם
נֶאֱמַר (ישעיה מ) וְקוּי ה' יַחֲלִיפוּ כַת.

וְעוֹד, אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִטְבִּיל אוֹתָן בְּנְהַר הַחֲמִשִּׁים שְׁבָנָן

אֶהְבִּי אֶלָּא זֶרְעוּ שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁכֵתוֹב (מלאכי
א) וְאֵהֵב אֶת יַעֲקֹב. אֶחָק רַבִּי שְׁמַעוֹן,
וּנְשָׁק אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר עַל רֵאשׁוֹ. אָמַר לוֹ:
(משלי כג טו) בְּנִי, אִם חָכֵם לְבָךְ יִשְׂמַח לְבִי גַם
אָנִי. קוּם בְּנִי, וְיִתְגַּלֵּה סוּד הַפְּסוּק הַזֶּה.
הַיּוֹדְעֵנָּה, וְקָם עַל רַגְלָיו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְהַנְחִיל אֶהְבִּי י"ש,
מֵה זֶה יֵשׁ? זֶהוּ סוּד יוֹבֵל וְשִׁמְטָה, שְׁלֹא

וּבְרָזָא דְשִׁמְטָה וַיּוּבַל, קַבֵּל קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 צְלוֹתָא, דְשָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְזִלְפָּה
 וּבִלְהָה. דִּהָא פּוֹלְהוּ אֶתְרִשִׁימוּ בְּה"א. דִּה"א, הִיא
 שִׁמְטָה וַיּוּבַל.

וּבְגִין דְחֲזוֹת רַחֵל דְאֶתְרִמִּיז שִׁמְטָה וַיּוּבַל בְּשִׁמְטָא
 דְלֵאָה, וְהִיא לִית לָהּ רִשִׁימוּ דִּה"א, מִיַּד
 אֲמָרָה (בראשית ל ג) הִנֵּה אֲמַתִּי בִלְהָה דְאִית בָּהּ תְּרִי.
 סוֹפִיָּה דִּיּוּב"ל, בְּרִישָׁא דְשִׁמְטָא דְלֵאָה, וּבְסִיפָּא
 דְשִׁמְטָא דְרַחֵל.

וְכִי בְּכָל עֵת יָכִיל בַּר נָשׁ לְמַעַבְדַּר צְדָקָה, אִי הָכִי
 תִּירִסַר שַׁעֲתִי בִּימָמָא מֵאֵן יָכִיל. אֵלָּא הָכִי
 אוֹלִיפְנָא, מֵאֵן דְעָבִיד צְדָקָה, בְּכָל עֵת עָבִיד. מֵאִי
 בְּכָל עֵת, בְּמָה דְאֵת אָמַר (ויקרא טז ב) וְאֵל יָבֵא בְּכָל
 עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, וְאוֹקְמוּהָ.

לשון הקודש

בְּלָהָה, שְׁיֵשׁ לָהּ שְׁנַיִם. סוֹפּוֹ שֶׁל הַיּוּב"ל
 בְּרִישׁ הַשֵּׁם לֵאָה, וּבְסוֹף הַשֵּׁם שֶׁל רַחֵל.
 וְכִי בְּכָל עֵת יָכִיל אָדָם לַעֲשׂוֹת צְדָקָה?
 אִם כֵּן, שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁעוֹת בַּיּוֹם מִי
 יָכִיל? אֵלָּא כֵּן לְמַדְנִי, מִי שֶׁעוֹשֶׂה צְדָקָה,
 עוֹשֶׂה בְּכָל עֵת. מַה זֶה בְּכָל עֵת? כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל
 הַקֹּדֶשׁ, וּפְרִשׁוּהָ.

הַעֲדָן שֶׁלְמַעֲלָה, וְנִקְרָא נְהַר דִּינּוֹר.
 וּבְסוֹד הַשִּׁמְטָה וְהַיּוּבַל קַבֵּל הַקּוּדֻשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלַּת שָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל
 וְלֵאָה וְזִלְפָּה וּבִלְהָה. שְׁתַּרִּי בְּלֵן נְרִשְׁמוּ
 בְּה"א ה"א, שֶׁהִיא שִׁמְטָה וַיּוּבַל.
 וּבַשְּׁמוֹ שֶׁרֵאֲתָהּ רַחֵל שִׁשְׁמִטָּה וַיּוּבַל
 נְרִמִּיז בְּשֵׁם לֵאָה, וְהִיא אֵינָן לָהּ הֶרְשָׁם
 שֶׁל ה"א, מִיַּד אֲמָרָה (בראשית ל) הִנֵּה אֲמַתִּי

וְלֹא תִימָא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּלַחְזוּדוּי, דְּאִיְהִי עֵת
רַעְוָא קַדִּישָׁא דְּצַדִּיק, אֲלֵא אַפִּילוּ בְּכָל עֵת
דְּלַתְתָּא, אֲסִי צְדָקָה עַלִּיָּהוּ, וְאִתְעַר צְדָקָה
בְּכוּלְהוּ בְּעִילָאֵי וּבְתַתָּאֵי. וּבְגִין כֶּךָ יִשְׁוֵי בַר נֶשׁ
לְבִיה וּרְעוּתֵיה, וַיְדַבֵּק בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא.

כִּיּוֹן דְּמָטוּ קַמֵּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, סָחוּ לִיה עוּבְדָא.
אָמַר, וּמַה דָּא בְּלַחְזוּדוּי, אֲלֵא כָּל מַאן
דְּאֶחִיד בְּאִלְנָא דְּחַיִּי, יִשְׁתַּיִּיזַב בְּהַאי עֲלָמָא, וְאַפִּילוּ
מִן מוֹתָא דְּעֲלָמָא מִשְׁאַר בְּנֵי נֶשָׁא, כָּל שְׁכֵן
מִמוֹתָא אַחֲרָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּכוּלְהוּ אִיתְעַר צְדָקָה אִילְנָא
דְּחַיִּי. וְהַאי אִיהוּ אַתְר דְּמִזוּנָא לְכוּלֵי
עֲלָמָא. תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מַאי עֲבִידְתִּיָּהוּ, דְּהָא אֵינּוּן
בְּצְדָקָה אַחֲדָן, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא בּוֹכּוֹתִיָּהוּ נִיזוּנִין

לשון הקודש

המעשה. אמר, ומה זה לבדו? אלא כל
מי שאוחז בעין החיים, ינצל בעולם הזה,
ואפלו מן המנות של העולם משאר בני
אדם, כל שכּן ממות אחר.

אמר רבי שמעון, בכלם מעוררת צדקה
את עין החיים, וזהו המקום של המזון
לכל העולם. תלמידי חכמים מה
מעשיהם? שהרי הם אחוזים בצדקה, וכך

ואל תאמר בכנסת ישראל לבדה,
שהיא עת רצון הקדוש של צדיק, אלא
אפלו בכל עת שלמטה מרבה עליהם
צדקה, ומתעוררת צדקה בכלם,
בעליונים ובתחתונים. ומשום כך יש
אדם לבו ורצונו, וידבק בקדוש ברוד
הוא.

כיון שהגיעו לפני רבי שמעון, ספרו לו

בְּהוּ מִמָּשׁ, וְאִינּוֹן לָא יְכַלִּין לְאַתְוֹן בְּהוּ מִמָּשׁ. בְּגִין
 דְּאַשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵי תָא, וּמֵאֵן דְּאַשְׁתַּדְּל בְּאוּרֵי תָא,
 אֲשְׁתַּדְּל בְּאִילָנָא דְחַיִּי דְכָל בְּנֵי עֲלָמָא נְזוּנִין מִנֵּיהּ.
 אֲשְׁתַּבַּח דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים מִתְעָרִי מְזוּנֵי לְעֲלָמָא
 וְשִׁלְמָא. אִי לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא מִתְעָרִי מְזוּנָא, לוֹן
 אִמְאִי לָא מִתְעָרִי.

אֵלְא, תַּלְמִיד חָכָם הוּא אִילָנָא דְחַיִּי מִמָּשׁ,
 וְאִילָנָא דְחַיִּי לָא מִתְוֹן, אֵלְא מִן הָעוֹלָם
 הַבָּא, וְהָעוֹלָם הַבָּא לָא אֲשְׁתַּבַּח בְּהַאי עֲלָמָא. אֵלְא
 בְּתַר דְּעָאֵל לְהַהוּא עֲלָמָא, בְּדִין אֲתְוֹן בֵּיתָא,
 וְאַתְנַטְעֵן שְׂרָשׁוּי עֲלֵיהּ.

הַשְׁתָּא אֲכִלִי מֵאִיבָא דְאִילָנָא דְחַיִּי. וּמֵאֵן אִיהוּ,
 הַהוּא אֲתַר דְּאַשְׁתַּבַּח לְגַבֵּי מִסְכֵּינָא,
 וְאִיהוּ אֲקָרִי (בראשית ג ג) פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן.
 וְעַל דָּא אֲכִלִי מִהַהוּא פְּרִי בְּהַאי עֲלָמָא.

לשון הקודש

אֵלְא תַּלְמִיד חָכָם הוּא מִמָּשׁ עֵץ הַחַיִּים,
 וְעֵץ הַחַיִּים לָא נְזוּן אֵלְא מִן הָעוֹלָם הַבָּא,
 וְהָעוֹלָם הַבָּא לָא נִמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵלְא
 אַחַר שְׁנַכְנַס לְאוּתוֹ הָעוֹלָם, וְאִזְ נְזוּן בּוֹ,
 וְנִטְעַם שְׂרָשׁוּי עֲלָיו.

בְּעַת אֲוֹכְלִים מִפְּרֵי עֵץ הַחַיִּים, וּמִי הוּא?
 אוּתוֹ הַמְּקוֹם שְׁנִמְצָא אֲעַל הָעֵנִי, וְהוּא
 נִקְרָא (בראשית ג) פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן.

הָעוֹלָם נְזוּנִים בְּזִכּוּתָם, בְּהֵם מִמָּשׁ, וְהֵם
 לָא יְכוּלִים לְהַזוּן בְּהֵם מִמָּשׁ, מִשּׁוּם
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, וּמִי שְׁמִשְׁתַּדְּל
 בְּתוֹרָה, מִשְׁתַּדְּל בְּעֵץ הַחַיִּים שְׁכַל בְּנֵי
 הָעוֹלָם נְזוּנִים מִמֶּנּוּ. נִמְצָא שְׁתַּלְמִידֵי
 חֲכָמִים מְעוֹרְרִים מְזוּן לְעוֹלָם וְשָׁלוֹם. אִם
 לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם מְעוֹרְרִים מְזוּן, לְמַה לְהֵם
 לָא מְעוֹרְרִים?

וְעַל דָּא תַּנִּינָן, הֵם נִיזוּנִין בְּזִרְעָא. מַאי זִרְעָא.
גְּבוּרָה. וְאִינּוּן זְמִינִין לְעוֹלָם הַבָּא. דְּמִזּוּנָא
דְּעוֹלָם הַבָּא לָאו אִיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, אֶלְא צְמֻצוּמָא
זְעִירָא, דְּחִילָא דִּילִיה אֲשַׁתְּכַח בְּמַתִּיקוּ דְּאוּרֵייתָא.
וְדָא טַעְמֵי עַל הַהוּא אִיפָא דְּאִילָנָא תַּתָּאָה, וְדָא
הוּא חֲדוּתָא וּמִזּוּנָא דִּילְהוּן.

כִּיּוֹן דְּעֵבְרִין מֵהַאי עֲלָמָא, כַּמָּה נַחֲלִין עִילָאִין
דְּעוֹלָם הַבָּא, סַחְרִין לְדוּכְתִייהוּ, וְיִשְׁתַּרְשׁוּן
בֵּיהּ, וְיִסְתַּלְקוּן לְעִילָא לְעִילָא, כְּדִין (ישעיה סד ג) עֵין
לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלְתַךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ. מַאן
יַעֲשֶׂה. דָּא יוֹבְלָא, הַהוּא דְּאֶקְרִי הָעוֹלָם הַבָּא.
לְמַחֲכָה לּוֹ, וְדָאִי דְּלֹא בְּעֵיִן מִזּוּנָא בְּעֲלָמָא דָּא,
עַד דִּיתַתְקֵנוּ לְמִזּוּנָא דִּילְהוּן וְהַאי מִזּוּנָא דִּילְהוּן
בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל דָּא זַכָּאִין אִינּוּן בְּכוּלָא.

לשון הקודש

נחלים עליונים של העולם הבא סובבים את מקומם, וישתַרשו בו, ויעלו למעלה למעלה, אז (ישעיה סד) עין ראתה אלהים וזלתך יעשה למחכה לו. מי יעשה? זה היובל, אותו שנקרא העולם הבא. למחכה לו, ודאי שלא רוצים מזון בעולם הזה, עד שיתקנו את מזונם וזה מזונם בעולם הבא. ועל פן צדיקים הם בכל, שעליהם פתוב עין לא ראתה אלהים

ועל פן אוכלים מאותו הפרי בעולם הזה. ועל זה שנינו, הם נזונים בזרוע. מה זה זרוע? גבורה. והם מזמנים לעולם הבא. שמוזן העולם הבא אינו בעולם הזה, אלא צמצום קטן, שפחו נמצא במתיקות התורה. ואת זה הם טועמים על אותו פרי של האילן התחתון, וזוהי השמחה והמזון שלהם.

כיון שעוברים מן העולם הזה, כמה

דַּעֲלִייהוּ כְּתִיב עֵינַי לֹא רָאִיתָה אֱלֹהִים זִוְלָתְךָ
וַעֲשֵׂה לְמַחֲבָה לּוֹ.

פְּרֻשֵׁת נָשָׂא

תָּא חַיִּי, בֵּינָן דְּבַר נָשׂ אֲשֶׁתְּלִימוֹ שְׂוִיפוּי, בְּהַהוּא
זִימְנָא אֶתְתַּקֵּן כָּל שְׂוִיפָא כְּדָקָא יָאוּת.
כְּגִוּוֹנָא דָּא, בֵּינָן דִּשְׂכִּינְתָּא אַקְדִּימַת לְבִי כְּנִישְׁתָּא,
כְּעֵינַי עֲשָׂרָה דִּישְׁתַּכְּחוּן תַּמָּן כְּחָדָא, וַיִּשְׁתַּלִּים מַה
דִּישְׁתַּלִּים, לְבַתָּר דִּיתַתַּקֵּן כִּלְאֵי. וּבְמַה הוּא תִיקוּנָא
דְּכִלְאֵי, כְּמַה דְּאֵתְ אָמַר, (משלי יד כח) כָּרֵב עִם הַדֶּרֶת
מְלָךְ, וְעַל דָּא עֲמַא דְּאֵתְיָא לְבַתָּר כֵּן, כְּלָחוּ
תִיקוּנָא דְּגוּפָא.

וְכִד אֶתְתַּ וְאַקְדִּימַת שְׂכִינְתָּא, וּבְנֵי נָשָׂא לָא
אֶתְיִין כְּחָדָא כְּדָקָא יָאוּת, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קְאָרִי, (ישעיה נ ב) מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ. מַאי וְאִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

זוֹלָתְךָ יַעֲשֵׂה לְמַחֲבָה לּוֹ.

פְּרֻשֵׁת נָשָׂא

בָּא וּרְאֵה, בֵּינָן שְׂבִנֵי אָדָם נִשְׁלָמוּ
אִיבְרִי, בְּאוּתוֹ זְמַן הַתַּתַּקֵּן כָּל אִיבְרִ
כְּרָאוּי. כְּמוֹ כֵּן, בֵּינָן שְׂשִׁכְנֵיהּ מַקְדִּימָה
לְבֵית הַכְּנֶסֶת, צְרִיכִים לְהַמְצֵא שָׁם
עֲשָׂרָה יַחַד, וַיִּשְׁתַּלֵּם מַה שְׂוִישְׁתַּלֵּם, אַחַר

שְׂוִיתַּקֵּן הַכֹּל. וּבְמַה הוּא הַתַּתַּקֵּן שֶׁל הַכֹּל?
כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (משלי יד) כָּרֵב עִם הַדֶּרֶת מְלָךְ,
וְעַל כֵּן הָעָם שָׂבָא אַחַר כָּדָא, כָּלָם תַּתַּקֵּן
הַגּוּפָא.

וּכְשֶׁשָּׂבָא הַשְׂכִּינָה וּמַקְדִּימָה, וּבְנֵי אָדָם
לֹא בָאִים יַחַד כְּרָאוּי, הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא
קוּרָא (ישעיה א) מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ. מַה

אִישׁ. דְּלֹא מִתְתַקְנֵי שְׂיִיפֵי, וְלֹא אֲשֵׁתָּלִים, אִין אִישׁ
וְדַאי, וּבְגִין דָּא (דף טא ע"ב) וְאִין אִישׁ דִּי יִקָּא.

וְתָא חַזֵּי, בְּשַׁעְתָּא דְּגוּפָא אֲשֵׁתָּלִים לְתַתָּא,
קְדוּשָׁה עֵילָאָה אֲתֵיָא, וְעָאֵל בְּהַאי גוּפָא,
וְאֲתַעְבִּיד תַּתָּאָה בְּגוּוּנָא דְּלַעִילָא מִמֶּשׁ. וּבְדִין
בְּלָהוּ בְּעֵינֵין דְּלֹא יִפְתַּחוּן פּוּמָא בְּמִילֵי דְּעֵלְמָא, בְּגִין
דְּהָא קִימֵי יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלִימוּ עֵילָאָה, וּמִתְקַדְּשֵׁי
בְּקְדוּשָׁה עֵילָאָה. זַכָּאָה חוּלְקָהוֹן.

וַיְדַבֵּר ה' וכו', כֹּה תְבַרְכוּ. תָּא חַזֵּי, פִּינּוֹן דְּשָׁלִיָּה
צִיבּוֹר סַיִם צְלוּתִיה, וְאַתָּא לְבָרְכָא
בְּרִכְתָּא דְּכַהֲנֵי, אֲצִטְרִיךְ וְדַאי לְכַוּוּנָא בְּרַעוּתָא
דְּלָבָא, לְבָרְכָא לִיה לְעַמָּא קְדִישָׁא. דִּי בְּעוּבְדָא
וּבְמִילוּלָא, קָשִׁיר קְשׁוּרָא דִּי יַחֲוּדָא. וַיִּשְׁתַּפַּח דְּעַל
יְדֵיה מִתְבַּרְכִּין עֵילָאִין וְתַתָּאִין.

לשון הקודש

עֲלוּנָה. אֲשֵׁרֵי תִלְקָם!

וַיְדַבֵּר ה' כו', (במדבר ו) כֹּה תְבַרְכוּ. כֹּא
וְרָאָה, פִּינּוֹן שְׁשׁ"ץ סַיִם תִּפְלְתוּ וּבָא
לְבָרְךְ בְּרַפְת כְּהַנִּים, צִרִיךְ וְדַאי לְכַוּוֹן
בְּרַצוֹן הַלֵּב לְבָרְךְ אֶת הָעַם הַקְּדוּשׁ.
שְׂבַמְעֵשָׁה וּבְדַבּוֹר קוּשֵׁר אֶת קָשִׁיר
הַיַּחֲוּד, וְיִמְצֵא שְׁעַל יָדוּ מִתְבַּרְכִּים
עֲלוּנִים וְתַתְּחוּנִים.

זֶה וְאִין אִישׁ? שְׁלֹא מִתְקַנִּים הַאיבְּרִים,
וְלֹא מִשְׁתַּלֵּם. אִין אִישׁ וְדַאי, וּמִשּׁוּם זֶה
וְאִין אִישׁ דְּוָקָא.

וּבָא רָאָה, בְּשַׁעָה שְׁהַגּוּף נִשְׁלָם לְמִטָּה,
הַקְּדוּשָׁה הַעֲלוּנָה בָּאָה וְנִכְנַסְת בְּגוּף
הַזֶּה, וְנַעֲשֶׂה הַתַּחֲתוֹן כְּמוֹ הַעֲלוּיִן מִמֶּשׁ.
וְאִין בְּלָם צְרִיכִים שְׁלֹא יִפְתַּחוּ פֶה בְּדַבְּרֵי
הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שְׁהֵרֵי עוּמְדִים יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלֵמוֹת עֲלוּנָה, וּמִתְקַדְּשִׁים בְּקְדוּשָׁה

וְכַדִּין בְּעֵי לַיה שְׁלִיחַ צִיבּוּר לְמִימַר, יְבָרְכֶךָ ה' כָּל־פִּי הַהִיכָל. וַיִּשְׁמְרֶךָ, לְאַסְתַּכְּלָא לְסַטְרָא דִּימִינָא דִּילִיחַ, לְאַמְשַׁכָּא חוּטָא דְחֶסֶד עַל עַמָּא קִדִּישָׁא בְּקִדְמִיתָא. וּלְבַתָּר יֹאמֵר יָאֵר ה', כָּל־פִּי הַהִיכָל. פָּנִיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ, וַיִּסְתַּכְּלָא לְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא דִּילִיחַ, לְיִיחַדָּא בְּיַמִּינָא. בְּגִין דְּמִקּוּרָא דְבִרְכַתָּא מִסַּטְרָא דִּימִינָא הוּא. וְכַדִּין כָּל סַטְרָא דְשִׁמְאָלָא אֲסַתְּלַק, וְלֹא הוּיָא נֹזְקָא כָּלֵל. וְכַדִּין, יִשָּׂא ה' פָּנִיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם, וְדָא הוּא צְלוּתָא שְׁלִים.

וְוִי לַיה, לְמַאן דְּאַתָּא לְמַפְתִּי לְמַאֲרִיחַ, כָּל־פִּי רַחֲיִקָא, וְלֹא בְּרַעֲיוּתָא שְׁלִימָתָא, כְּמַח דְּאַתָּא אֹמֵר, (תהלים עח לו) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וּלְבָבָם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. וְדָא הוּא שְׁלִיחָא דְצִיבּוּרָא, דִּיִּסְתַּכְּלָא בְּקִדְמִיתָא בְּסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא דִּילִיחַ, בְּגִין

לשון הקודש

הצד של שמאל מסתלק, ואין נזק כלל. ואז, ישא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם, וזוהי תפלה שלמה.

אזי לו למי שבא לפתות את אדונו בלב רחוק ולא ברצון שלם, כמו שנאמר (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וּלְבָבָם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. וזהו שליח הצבור,

ואז צריך לו השׁוֹיִן לומר וְבָרְכֶךָ ה' – כלפי ההיכל, וַיִּשְׁמְרֶךָ – להסתכל לצד מינו, להמשיך חוט של חסד על העם הקדוש בראשונה. ואחר כך יאמר יָאֵר ה' כָּל־פִּי הַהִיכָל. פָּנִיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ, וַיִּסְתַּכְּלָא לְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא, לְיִיחַד בְּיַמִּין, משום שמקור הברכה הוא מצד הימין. ואז כל